

Ισως ναχω πολλά να πω και δεν ξερω απο που ναρχισω.

Τωρα που σου γραφω νιωθω, δεν αισθανομαι, δεν καταλαβαινω, μονο νιωθω.

Τωρα που σου γραφω δεν ειμαι εγω, δεν ειμαι η Σοφουλα, το κοριτσάκι με τα κο-
τσιδάκια.

Τωρα που σου γραφω, δεν το θελω, γιατι ξερω πως δεν εχω να σου γραψω τιποτα.

Ειμαι το μελανι, το μελανι απο το στυλο. Ειμι MELENIA.

Ενα υγρο κατακιτρινο χυνεται στο φυλλο και το μουσκευει.

Ενα μυρμηγκι στο τραπέζι προσπαθει να ξεφυγει, καποιος το κυνηγαει.

Πεφτει στο μελανι και γινεται MELENIA.

Καποιος περασε, με κοιταξε και εφυγε.

Ταυτιστηκα μαυτον. Εφυγα μαζι του και πηγα στη θαλασσα.

Ηταν κρυα και δεν μπηκε μεσα.

Μια φαλιδα τολμησε και με κοιταξε. Την πεταξα μακρια κανοντας την να πονεσει.

Ενα αστερακι επεσε μεσα στη γλαστρα. Εφαξα πολυ, εκοφα τα φυλλα, εδγαλα το
χωμα, δεν το δρηκα, εγινε ενα με τη γλαστρα.

Τωρα που σου γραφω, δεν καταλαβαινω. Ψαχνω ακομα να βρω ενα γραμια, μια
λεξη, ενα σχημα για να σου γραψω.

Μαρια Γερουση

1

Πουλια τιτιδιζουν πανω
απ τις ασπρες μαργαριτες.

2

Εσπασε ενα γυαλι στα χερια μου.

Η πληγη ηταν βαθια.

Ομως αιμα δεν εδγαλα.

3

Στο χρυο φως του φεγγαριου
οι σκιες των δενδρων φαινονται μαυρες
στο χιονι.

Γεωργια Γεωργοπουλου

1

Μεσα στη νυχτα
το κοκκιχο τριανταφυλλο
ζωγραφιζω για σενα.

2

Μεσα στους καθρεπτες της αμυγδαλιας

διακρινω την ψυχη σου,
σε τραδω και πεταμε μαζι.

3

Μεσ στο σκοταδι
ενα αστρο πεφτει,
εσυ.

4

Οι κιτρινοι δρομοι στα κρινα
τα χειλια σου
λενε ψεματα.

5

Οι γαζιες στις γλαστρες
σαν περνας σκυδουν
ταπεινα τα κεφαλια.

Μαρια Γεωργοπουλου

Κορμια αχνιστα

Εκατομδη ανθρωπων

Κι ομως οι αλλοι σωπαινουν.